

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/13/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117012129
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Mihaľ
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2117012129.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Mihaľa a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci proti odsúdenému N. L., narodenému dňa XX. C. XXXX v F., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, v konaní o žiadosti odsúdeného o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 18. decembra 2017, č. k. 1PP/142/2017-34, rozhodol na neverejnom zasadnutí konanom dňa 15. februára 2018 v Trnave

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava z a m i e t a .

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 18. decembra 2017, č. k. 1PP/142/2017-34 bol (podľa § 415 ods. 1 Tr. por.) podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Tr. zák. odsúdený N. L. podmienkovo prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 14. júna 2017 sp. zn. OT/39/2017. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. okresný súd určil odsúdenému skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil nasledovne:

„Dňa 03.11.2017 bol Okresnému súdu Trnava postúpený návrh odsúdeného N. L. o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, podaný prostredníctvom obhajcu. Odsúdený v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 14.06.2017 sp. zn. OT/39/2017 pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák., pričom jeho predpokladaný koniec má mať dňa 13.03.2018. Lehota podľa § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. uplynula dňa 13.11.2017.

Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou zo dňa 21.11.2017 okrem iného vyplynulo aj to, že odsúdený sa v tomto ústave nachádza od 08.08.2017. Jeho správanie a vystupovanie bolo vždy v ústavoch na výkon trestu na požadovanej úrovni, resp. boli zaznamenané len drobné nedostatky v dodržiavaní interných noriem, ktoré boli odstránené vhodným pôsobením personálu. Inak si odsúdený svoje povinnosti plní zodpovedne. Doposiaľ nebol disciplinárne odmenený ani potrestaný. Vo voľnom čase je skôr aktívny. Prejavil záujem o prácu, pričom počas pracovného zaradenia je zatiaľ hodnotený kladne, svoje povinnosti si plní zodpovedne. Bol vychovávaný v neúplnej rodine. V druhom ročníku Strednej združenej školy v Rakoviciach, kde študoval v odbore záhradník, z tejto školy odišiel. Potom vycestoval za prácou do Holandska a pred výkonom trestu pracoval asi 7 mesiacov vo výrobe plechu. Je slobodný, bezdetný, vyživovaciu povinnosť nemá. Pred výkonom trestu žil u starých rodičov v rodinnom dome. Kontakt počas výkonu trestu udržiava s matkou, otčimom i starou mamou. Po prepustení sa chce vrátiť bývať späť k starým rodičom. Odsúdený plní ciele stanovené programom zaobchádzania. Resocializačná prognóza je podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania menej priaznivá (ukončené

iba základné vzdelanie, experimentovanie s drogami). Nie je voči nemu evidované žiadne ďalšie trestné stíhanie. Vzhľadom na uvedené skutočnosti riaditeľ ústavu konštatoval, že odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie a odporúča jeho podmienené prepustenie. Z odpisu registra trestov odsúdeného a z obsahu spisu vyplynulo, že odsúdený bol doposiaľ 3-krát súdne trestaný (vrátane spomenutého odsúdenia). Skutok, pre ktorý aktuálne vykonáva trest odňatia slobody, spáchal dokonca v dvoch skúšobných dobách podmienených odsúdení (Okresný súd Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/106/2016 a 2T/100/2015), pričom išlo o inú trestnú činnosť. Vo veci pod sp. zn. 1T/106/2016 mu bol pre prečin podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace so skúšobnou dobou v trvaní 1 (jeden) rok do 24.08.2017. Vo veci pod sp. zn. 2T/100/2015 mu bol pre prečiny podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok so skúšobnou dobou v trvaní 2 (dva) roky s probačným dohľadom do 22.10.2017.

Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že trestný čin spáchal na susedovi z dediny, ktorému sa už ospravedlnil. Po prepustení bude pracovať u mamy.

Jeho obhajca na verejnom zasadnutí uviedol, že trest u odsúdeného plní svoju úlohu, uvedomil si vážnosť svojho skutku a správa sa disciplinovane. Odsúdený si chce vziať svoju družku za manželku a budú spolu vychovávať dieťa.

Zástupca ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou na verejnom zasadnutí uviedol, že v hodnotení neprišlo k zmenám a záver hodnotenia zostáva nezmenený.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava na verejnom zasadnutí navrhol nevyhovieť návrhu odsúdeného. Podľa § 415 ods. 1 veta prvá Tr. por. o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného, na verejnom zasadnutí.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd môže odsúdeného podmienenčne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 68 ods. 1 veta prvá Tr. zák. pri podmienenom prepustení súd určí skúšobnú dobu na jeden rok až sedem rokov; skúšobná doba sa začína podmieneným prepustením odsúdeného.

Súd (I. stupňa) po oboznámení sa so spisovým materiálom na verejnom zasadnutí, predovšetkým s návrhom o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, hodnotením ústavu na výkon trestu, skráteným výpisom klienta a odpisom registra trestov zistil, že návrh bol s poukazom na § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. dôvodný. Z týchto zákonných ustanovení vyplýva, že predpokladom podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je kumulatívne splnenie 3 podmienok, a to tých, že odsúdený už vykonal potrebnú časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody, vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t. j. že neexistuje príliš veľké riziko jeho recidívy. Pri rozhodovaní sa prihliadne aj na to, v akom ústave vykonáva trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o splnenie prvej zákonnej (formálnej) podmienky, je pravdou, že odsúdený N. L. už vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu odňatia slobody.

Druhá zákonná (materiálna) podmienka, a to tá, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje schopnosť viesť riadny život (t. j. že preukázal polepšenie), a to plnením svojich pracovných i mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu, sa javila tiež ako splnená.

Splnená bola dôsledne aj tretia z citovaných podmienok, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode (neexistencia príliš veľkého rizika jeho recidívy). V prípade odsúdeného N. L. nebolo podľa názoru súdu (I. stupňa) príliš veľké riziko recidívy. Je pravdou, že odsúdený spáchal skutok, pre ktorý vykonáva trest odňatia slobody, v dvoch skúšobných dobách, na ktoré mu boli odložené podmienené tresty odňatia slobody (jeden s uložením probačného dohľadu), avšak vo výkone trestu odňatia slobode je po prvýkrát a boli zaznamenané len drobné nedostatky v jeho správaní, ktoré neboli riešené disciplinárne. I napriek tomu, že počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody nebol disciplinárne odmenený, nemožno mať automaticky za to, že uložený trest odňatia slobody u neho neplní svoj účel. Odsúdený nie je povinný preukazovať počtom disciplinárnych odmien to, že sa napravil a je schopný viesť riadny život na slobode, pričom treba brať do úvahy komplexne

všetky relevantné skutočnosti. V danom prípade nebola verifikovaná žiadna podstatná skutočnosť, ktorá by odôvodňovala iný záver súdu o naplnení aj tejto druhej materiálnej podmienky podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. To, že súdy v iných jeho trestných veciach nekonajú napriek tomu, že odsúdený už dlhší čas vykonáva trest odňatia slobody za trestnú činnosť spáchanú v skúšobných dobách podmiennečných odsúdení (viď č. I. 25), rovnako nie je dôvodom na to, že súd návrhu odsúdeného nemôže vyhovieť a nemôže tohto podmiennečne prepustiť. Podmiennečné prepustenie má mať na odsúdeného výchovný vplyv a to nielen ten, že iba v skúšobnej dobe po podmiennečnom prepustení bude odsúdený viesť riadny život, ale predovšetkým ten, že odsúdenému je daná šanca na riadny život s tým, že sa už trestnej činnosti viac nedopustí, nakoľko rozhodnutím o podmiennečnom prepustení súd prezumuje, že výkon trestu odňatia slobody splnil vo vzťahu k osobe odsúdeného svoj účel.

Vzhľadom na spáchanú trestnú činnosť mal preto súd (I. stupňa) za to, že náprava páchatel'a a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné aktuálne i mimo pobytu vo výkone trestu odňatia slobody.

Súd (I. stupňa) vzhľadom k týmto uvedeným skutočnostiam a taktiež s prihliadnutím na charakter spáchanej trestnej činnosti, pre ktorú odsúdený vykonáva trest odňatia slobody, ako aj na ústav, v ktorom vykonáva uložený trest odňatia slobody, dospel k záveru, že u odsúdeného N. L. boli splnené všetky zákonné podmienky na to, aby mohol byť podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody.

Z uvedených dôvodov vyhovel jeho návrhu o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko spĺňal dôsledne všetky zákonom stanovené podmienky pre také rozhodnutie, pričom určenú skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky považoval za primeranú všetkým vyššie uvedeným okolnostiam". Proti tomuto uzneseniu podala v zákonom stanovenej lehote sťažnosť prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava (ďalej aj prokurátor), pričom odsúdený sa po porade s obhajcom práva podať sťažnosť proti napadnutému uzneseniu na verejnom zasadnutí dňa 18. decembra 2017 výslovne vzdal. Prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava svoju sťažnosť (najprv tzv. bianco sťažnosť zo dňa 19. decembra 2017) bližšie písomne odôvodnila podaním, doručeným okresnému súdu dňa 10. januára 2018 (v rozsahu č. I. 37 - 38 spisu) nasledovne:

„S uznesením okresného súdu, ktorým podmiennečne prepustil odsúdeného, sa nestotožňujem, nakoľko ho považujem za nezákonné.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody, b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody. Rozhodnutie o podmiennečnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody je fakultatívnej povahy a na také rozhodnutie nemá odsúdený právny nárok. Súd môže podmiennečne prepustiť odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody iba za súčasného splnenia formálnych a materiálnych podmienok uvedených v § 66 ods. 1 Trestného poriadku (správne zrejme Tr. zák. - doplnenie sťažnostného súdu), pričom musí súd vždy dbať na účel trestu v zmysle § 34 ods. 2 Trestného zákona, t. j. či je zabezpečená ochrana spoločnosti pred páchatel'om tým, že je odsúdenému zabránené v páchaní ďalšej trestnej činnosti a sú vytvorené podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, a súčasne iných odradí od páchania trestných činov (špeciálna a generálna prevencia trestu). Trest odňatia slobody sleduje najmä nápravno-výchovný účel, ktorý má za cieľ dosiahnuť, aby odsúdený viedol riadny život a výkonom trestu sa napravil. Podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je inštitút, ktorý umožňuje zmiernenie - skrátenie výkonu trestu vtedy, ak bol účel trestu dosiahnutý skôr, ako odsúdený vykonal trest v uloženej výmere. Jeho zmyslom nie je, aby páchatel' bol za dobré správanie, prípadne dobrú prácu, automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby v § 66, príp. § 67 Trestného zákona. Musí byť vždy daná existencia odôvodneného predpokladu, že odsúdený sa polepšil a bude viesť aj na slobode riadny život a že pre spoločnosť nepredstavuje riziko z hľadiska možnej recidívy. O správaní odsúdeného môže svedčiť aj to, či mu počas výkonu trestu boli uložené disciplinárne odmeny alebo disciplinárne tresty, v tejto súvislosti je však potrebné rozlišovať, či správanie sa odsúdeného a plnenie jeho povinností vo výkone trestu je len prejavom vonkajšej adaptácie odsúdeného na prostredie väznice (formálne prispôsobenie sa podmienkam výkonu trestu), alebo ide o skutočné zmeny osobnosti odsúdeného, ktoré naznačujú jeho polepšenie.

V prípade odsúdeného N. L. - na rozdiel od Okresného súdu v Trnave - konštatujem, že tento nespĺňa vyššie uvedené podmienky pre podmiennečné prepustenie. Ide o osobu trikrát súdne trestanú. Aktuálne

vykonáva trest odňatia slobody uložený rozsudkom trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 14.06.2017 sp. zn. OT/39/2017 v trvaní osem mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Trest odňatia slobody začal vykonávať dňa 14.07.2017. Lehotu na podmienené prepustenie splnil dňa 13.11.2017, t. j. približne mesiac pred konaním verejného zasadnutia o jeho podmienenom prepustení, predpokladaný koniec výkonu trestu má stanovený na 13.3.2018. Návrh odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu podaný prostredníctvom obhajcu bol súdu postúpený dňa 03.11.2017, t. j. návrh bol podaný ešte pred uplynutím lehoty na podmienené prepustenie. V čase rozhodovania súdu o podmienenom prepustení vykonal približne 5 mesiacov. Možno teda konštatovať, že odsúdený splnil formálnu podmienku požadovanú pre podmienené prepustenie v čase rozhodovania súdu. Z hodnotenia ústavu vyplýva, že správanie a vystupovanie odsúdeného je na požadovanej úrovni, avšak sa u neho vyskytli drobné nedostatky v dodržiavaní interným noriem, doposiaľ nebol disciplinárne odmenený ani potrestaný. V ústave uviedol, že je bezdetný a vyživovací povinnosť si nenahlásil, kontaktuje sa s matkou, otčimom a starou mamou, po prepustení sa chce vrátiť späť k starým rodičom. Na verejnom zasadnutí rozdielne uviedol, že chce ísť bývať k družke a vychovávať ich dieťa. Resocializačná prognóza je podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania menej priaznivá (ukončené základné vzdelanie, experimentovanie s drogami).

Pri rozhodovaní o podmienenom prepustení odsúdeného je potrebné celkovo posúdiť všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, najmä jeho charakterové a osobné vlastnosti, celkový postoj k spoločenskému poriadku a k spoločenským záujmom, prostrediu v ktorom žil, celý jeho doterajší život a jeho trestnú činnosť a následne zhodnotiť, či odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody dosiahol taký stupeň nápravy, že sa zbavil práve tých charakterových čŕt a zlých návykov, ktoré ho viedli k spáchaniu trestnej činnosti alebo ktoré prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin. V prípade odsúdeného N. L. mám za to, že menovaný svojim správaním doposiaľ vôbec nepreukázal žiadne skutočné polepšenie, podmienkam výkonu trestu sa zjavne len formálne a situačne prispôbil, zatiaľ nie je možné u neho dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Na verejnom zasadnutí zľahčoval spáchanie trestnej činnosti, za ktorú bol právoplatne odsúdený. Ani uvedené nesvedčí o ukončení jeho resocializačného procesu do takej miery, aby sa mohlo dôvodne od neho očakávať, že po prepustení na slobodu povedie riadny život. Počas krátkeho obdobia výkonu trestu od jeho zaradenia do ústavu s minimálnym stupňom stráženia v podstate žiadnym preukázateľným spôsobom neprejavil tendenciu polepšenia sa. Posúdením všetkých okolností mám za to, že u odsúdeného nie je splnená druhá zákonná (materiálna) podmienka, a to tá, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje schopnosť viesť riadny život (t. j. že preukázal polepšenie), a to plnením svojich pracovných i mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu. Polepšením sa musí rozumieť skutočná pozitívna zmena v správaní sa odsúdeného, ktorá nastala vo výkone trestu, a nie len formálne adaptovanie sa na podmienky výkonu trestu, tak ako je to práve v prípade odsúdeného N. L..

Zároveň je možné konštatovať, že v danom prípade by nebol ani naplnený účel trestu v zmysle generálnej a špeciálnej prevencie. N. L. bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č. k. 1T/106/16 zo dňa 23.08.2016, právoplatným dňa 23.08.2016, za prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona a to na trest odňatia slobody v trvaní tri mesiace s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní jeden rok do 24.08.2017 a tiež rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 2T/100/15 zo dňa 05.10.2016, právoplatným dňa 21.10.2016, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a to na trest odňatia slobody v trvaní jeden rok s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní dva roky do 22.10.2018 s probačným dohľadom (skutok spočíval vo fyzickom násilí voči maloletému na verejnosti).

Trest odňatia slobody, ktorý aktuálne vykonáva, vo výmere osem mesiacov, bol odsúdenému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č. k. OT/39/17 zo dňa 14.06.2017, právoplatným dňa 14.06.2017, za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Skutok, spočívajúci vo vyhrážaní sa smrťou poškodenému s použitím zbrane - noža, odsúdený spáchal dňa 13.06.2017, t.j. v čase plynutia dvoch skúšobných dôb z predchádzajúcich odsúdení.

Súčasne konštatujem, že v prípade odsúdeného N. L. nebola splnená ani tretia z citovaných podmienok, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode (neexistencia príliš veľkého rizika jeho recidívy). V prípade odsúdeného N. L. je podľa názoru prokuratúry s poukazaním na jeho trestnú minulosť riziko recidívy príliš veľké. Zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel

automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Podmienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je totiž na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy. Takouto okolnosťou, ktorá má pri rozhodovaní o podmienečnom prepustení význam, je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného vrátane jeho trestnej činnosti. Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojím spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom je potrebné posúdiť objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné považovať aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti. Zdôrazňujem, že odsúdený N. L. dostal zo strany spoločnosti dokonca až dvakrát možnosť preukázať podmienečným odsúdením, že takéto „miernejšie tresty“ na jeho nápravu postačujú, avšak ani predchádzajúce miernejšie odsúdenia a hrozba výkonu trestu mu nezabránili v páchaní trestnej činnosti. Vzhľadom na spáchanú trestnú činnosť mám za to, že náprava páchatelia a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmienečným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov. V osobe odsúdeného N. L. nie je daná dostatočná záruka, že bude na slobode viesť riadny život.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhujem, aby Krajský súd v Trnave podľa § 194 ods. 1 písm.

a) Trestného poriadku zrušil napadnuté uznesenie Okresného súdu v Trnave a sám rozhodol vo veci“. K dôvodom sťažnosti prokurátora sa odsúdený ani jeho obhajca nevyjadrili.

Krajský súd v Trnave z podnetu podanej sťažnosti v intenciách § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia, pričom zistil, že sťažnosť prokurátorky Okresnej prokuratúry Trnava nie je dôvodná.

Samosudca okresného súdu postupoval v súlade so zákonom a správne, keď na podklade zhromaždeného spisového materiálu a dokazovania vykonaného predpísanou formou dospel na verejnom zasadnutí k tomu hodnotiacemu záveru, že odsúdený N. L. spĺňa podmienky vyžadované ustanovením § 66 ods. 1 písm. a/, ods. 2 Tr. zák. na podmienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, vecne správne špecifikované súdom prvého stupňa v napadnutom uznesení.

Senát Krajského súdu v Trnave ako sťažnostný súd si všetky závery okresného súdu plne osvojuje a v rámci postupu svojho konania na ne ako na správne v celom rozsahu odkazuje, a to bez potreby opakovania takýchto dôvodov. Aj podľa zistení sťažnostného súdu odsúdený N. L. spĺňa podmienky predpokladané v ustanovení § 66 ods. 1 písm. a/, ods. 2 Tr. zák. aj z hľadiska materiálnej stránky. Na odsúdeného N. L. nikdy v minulosti, a to teda ani pred súčasným výkonom trestu odňatia slobody, nebolo takýmto spôsobom pôsobené a v podmienkach skutočného výkonu trestu odňatia slobody sa ocitol prvýkrát. V zhode so záverom okresného súdu aj sťažnostný súd svojím verdiktom dáva (prejavuje) odsúdenému najvyšší stupeň dôvery v podobe predčasného podmienečného prepustenia. Samotný spôsob rozhodnutia prvostupňového súdu, obsah jeho dôvodov a poučenie pre odsúdeného do ďalšieho života, spoločne s určením mu primeranej skúšobnej doby v trvaní dvoch rokov, by mali byť pre menovaného mementom a tiež zárukou, že N. L. sa už nikdy v budúcnosti nedostane do rozporu so zákonom.

Nezistiac podmienky pre zmenu napadnutého uznesenia senát Krajského súdu v Trnave podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.